

at ærede Medlemmer have gjort sig bekendte med den af Udvalget afgivne Betænkning, og da deri forhaabentlig findes tilstrækkelig udførligt omtalt de Bemærkninger, som Udvalget har fundet Anledning til at knytte til Statsrevisionens Betænkning, skal jeg foreløbig henvisse til Betænkningen i saa Henseende og afvente, hvad der forøvrigt, navnlig fra høitærede Medlemmer af Regjeringen, maatte blive bemærket i den Anledning. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at medens Udvalget har gjennemgaaende sluttet sig til Statsrevisionens Indstillinger, har man troet det rigtigst at tilføie Forslag om et nyt Indstillingspunkt, det er Indstillingspunktet under Nr. 5. Dermed forholder det sig saaledes, at Statsrevisorerne i deres Betænkning over Statsregnskabet for 1879—80, men vel at mærke kun i Betænkningen, have indført et Forbehold med Hensyn til Behandlingen af en Overstridelse, som har fundet Sted ved Korvetten Dagmars Togt til Vestindien. Dette samme Togt har paa det følgende Statsregnskab givet Statsrevisionen Anledning til at komme med en udtrykkelig Indstilling om, at Overstridelsen desangaaende passerer, men Udvalget har ikke skjønnet rettere, end at det, naar der foreligger et saadant Tilfælde, hvor der altsaa ved Behandlingen af et Statsregnskab viser sig en Uregelmæssighed ved et Anliggende, som omfatter flere Finantsaar, vil være rettest, at et saadant Forbehold tages ved en direkte Beslutning af Rigsdagen, og at man ikke indskrænker sig til et vist Forbehold fra Statsrevisionens egen Side i Betænkningen; thi man vil jo let kunne se, at naar Rigsdagen først har frastrevet sig Udgang til at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til et Statsregnskab, kan det vel betvivles, om man i et følgende Statsregnskab kan vende tilbage til en Post, som vedrører det allerede afgjorte Statsregnskab og derom gjøre Indstilling. Det er altsaa mere en formel Be-
 tragning, som har ledet Udvalget til at gjøre denne Indstilling, som gaar ud paa, at Overstridelsen til Korvetten Dagmars Togt til Vestindien skal gjøres til Gjenstand for Behandling i Forbindelse med det efterfølgende Statsregnskab, altsaa Statsregnskabet for 1880—81. Dermed vil Udvalget dog ikke have sagt, at det skulde være Statsrevisionen i Almindelighed affkaaret at tage et Forbehold i sin Betænkning med Hensyn til Spørgsmaal, som den ønskede at kunne gjenoptage adaare; den naturlige Regel forekommer mig i saadanne Tilfælde at ville være den, at, naar der foreligger et Anliggende, som omfatter flere Finantsaar, saa vil et simpelt Forbehold fra Statsrevisionens Side i Be-

tænkningen formentlig kunne være tilstrækkelig Udgang til at tage Spørgsmaalet op, naar der i de paagjældende Finantsaar ikke har vist sig nogen Uregelmæssighed; hvor der derimod i de paagjældende Finantsaar er fremkommet en Uregelmæssighed ved Bevillingen og Bevillingens Anvendelse, som altsaa Statsrevisionen allerede forsaavidt er istand til at konstatere, vil det være formelt rigtigst at gjøre det til Gjenstand for et udtrykkelig Forbehold fra Rigsdagens Side. Jeg henstiller denne Opfattelse til Statsrevisionens nærmere Overveielse. Idet jeg altsaa skal afvente, hvilkeldtalelserforøvrigtBetænkningen maatte give Anledning til, skal jeg foreløbig indskrænke mig hertil.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Gstrup): Det er under Nr. 7 indstillet, at Halvdelen af Udgifterne til den i Anledning af Rekonstruktionen af Fællessukkerfogeriet paa St. Croix paany etablerede Kontrolkommission, der udgjør 3,201 Kr. 97 Ore, passerer. Forholdet er jo det, at der i Januar Maaned blev paany etableret en Kommission i Overensstemmelse med Loven af 25de Februar 1876, at denne Kommissions Virksomhed fortsattes til den 26de Juli, og at den sidste Del af den derved foranledigede Udgift faldt i det følgende Finantsaar. Det er en Selvfølge, at der ikke kunde være Tale om at optage denne Udgift paa omrent 3,000 Kr. paa det følgende Aars Finantslov, idet Ingen kunde forudsæ, at der overhovedet vilde falde nogen saadan Udgift i det følgende Finantsaar. Det var umuligt at forudsæ, hvor lang Tid Kommissionen vilde komme til at arbejde i Vestindien, og det vil ogsaa ses, at den sidste Del af Udgiften kun er falden saa Uger efter Udløbet af Supplementperioden. Naar det altsaa har været antydet, at Udgiften burde have været søgt paa Finantsloven, maa jeg benegte Rigtigheden deraf. Derimod kan jeg selvfølgelig ikke Andet end erkjende, at Udgiften kunde have været opført paa Tillægsbevillingen for det vedkommende Aar, ikke fordi der behøvedes en udtrykkelig Bevilling af disse Summer, thi de vare jo bevilgede ved den særlige Lov, men fordi det jo er gammel Praxis, at saadanne Summer, der ere komne til Udbetaling efter særlige Love, ikke bestomindre opføres paa Aarets Tillægsbevillingslovforslag. Jeg kan altsaa ikke indvende Noget imod den Bemærkning, der er fremkommen om, at de circa 3,000 Kr. kunde have været opførte paa Aarets Tillægsbevillingslov, hvorimod jeg maa benegte, at der var nogen Anledning for mig til at søge Bevillingen paa Aarets Finantslov,